EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

16. detsember 2004*

Kohtuasjas C-293/03,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel esitatud eelotsusetaotlus,

mille esitas Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) 20. mai 2003. aasta otsusega, mis saabus Euroopa Kohtusse 4. juulil 2003, menetluses

Gregorio My

versus

Office national des pensions (ONP),

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud C. Gulmann, R. Schintgen (ettekandja), G. Arestis ja J. Klučka,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtujurist: A. Tizzano,
kohtusekretär: vanemametnik M. Múgica Azarmendi,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— G. My, esindaja: *avocat* C. Rosenfeld,

— Office national des pensions, esindajad: G. Perl ja J.-P. Lheureux,

— Kreeka valitsus, esindajad: A. Samoni-Rantou ja M. Tassopoulou,

— Madalmaade valitsus, esindaja: H. G. Sevenster,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: D. Martin,

olles 9. septembri 2004. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb EÜ artiklite 2, 3, 17, 18, 39, 40, 42 ja 283 ning nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15) artikli 7 tõlgendamist.

2 Nimetatud eelotsusetaotlus esitati G. My ja Office national des pensions'i (siseriiklik pensioniamet, edaspidi „ONP") vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab seda, et viimane ei võtnud Belgia pensioniskeemi kohase ennetähtaegse vanaduspensioni andmisel arvesse asjaomase isiku töötamist Euroopa ühenduste institutsiooni teenistuses.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

3 Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad") põhikohtuasja asjaolude toimumise ajal kohaldatava redaktsiooni VIII lisa artikli 11 lõiked 1 ja 2 sätestavad:

„1. Ametnikul, kes lahkub ühenduste teenistusest, et:

— asuda sellise valitsusasutuse või riikliku või rahvusvahelise organisatsiooni teenistusse, kes on sõlminud ühendustega kokkuleppe,

— tegutseda töötaja või füüsilisest isikust ettevõtjana, millega seoses ta omandab pensioniõigusi skeemi järgi, mille haldusorganid on sõlminud ühendustega kokkuleppe,

— on õigus lasta oma ühenduste teenistuses kogutud pensioniõiguste kindlustusmatemaatiline ekvivalent kanda üle selle juhtkonna või organisatsiooni hallatud pensionifondi või sellesse pensionifondi, milles ta kogub pensioniõigusi seoses oma tegevusega töötaja või füüsilisest isikust ettevõtjana.

2. Ametnikul, kes asub ühenduste teenistusse:

— pärast lahkumist valitsusasutuse või riikliku või rahvusvahelise organisatsiooni teenistusest või

— pärast tegutsemist töötaja või füüsilisest isikust ettevõtjana,

on õigus pärast ametissenimetamist tasuda ühendustele seoses sellise teenistuse või sellise tegevusega omandatud vanaduspensioniõiguse kindlustusmatemaatiline väärtus või selle kindlasummaline tagasiostmisväärtus.

— Sellisel juhul määrab institutsioon, mille teenistuses ametnik on, kindlaks ametniku endisest teenistusajast tuleneva pensioniõigusliku staaži aastate arvu oma pensioniskeemi raames, arvestades ametniku palgaastet ja teenistusjärku tööleasumisel ning võttes aluseks eelpool nimetatud kindlustusmatemaatilise väärtuse või tagasimaksesumma."

Siseriiklikud õigusnormid

4 Belgia ja rahvusvahelise avaliku õiguse alusel loodud institutsioonide pensioniskeemide vahekorda käsitleva 21. mai 1991. aasta seaduse (*Moniteur belge*, 20.6.1991, edaspidi „1991. aasta seadus") artikkel 3 sätestab:

„Ametnikel on institutsiooni nõusolekul õigus taotleda, et institutsioonile kantaks üle institutsiooni teenistusse asumisele eelneval ajal kogutud vanaduspension."

5 Nimetatud seaduse artikli 9 kohaselt on asjaomasel isikul siiski õigus Belgia õiguse alusel arvestatavate pensioniõiguste ülekandmise taotlus tagasi võtta. See avaldus on lõplik ja tagasivõetamatu.

6 1991. aasta seaduse artikli 2 lõike 1 punkt 5 defineerib mõiste „ametnik" kui „iga töötaja, kellele laieneb mõne institutsiooni pensioniskeem ja kelle pensioniõiguste ülekandmist ei reguleeri ükski eriõigusakt ega -kokkulepe". Institutsiooni mõiste on toodud artikli 2 lõikes 1 kui „ühenduse institutsioonid, Euroopa Liidu ametnike ja muude teenistujate personalieeskirjade kohaldamisel institutsioonidega samastatavad organid ja ühenduse ülesandeid täitvad organid, mille pensioniskeem annab ametnikule õiguse taotleda pensioniõiguste, mis tal olid enne institutsiooni teenistusse asumist, ülekandmist institutsiooni pensionifondi."

7 10. veebruari 2003. aasta seadus, mis reguleerib pensioniõiguste üleminekut Belgia pensioniskeemide ja rahvusvahelise avaliku õiguse alusel loodud institutsioonide vahel (27. märtsi 2003. aasta *Moniteur belge*, edaspidi „2003. aasta seadus"), näeb hiljem oma artiklis 14 ette ametnikule, kes lahkub Euroopa ühenduste teenistusest, tegutsemaks töötajana Belgias, õiguse taotleda kas ühenduse skeemis kogutud vanaduspensioniõiguste kindlustusmatemaatilise väärtuse või selle kindlasummalise tagasiostmisväärtuse ülekandmist Belgia skeemi.

8 Vastavalt selle artiklile 29 jõustub 2003. aasta seadus 1. jaanuaril 2002 ja seda kohaldatakse sellest kuupäevast alates esitatud ülekandmistaotlustele.

9 Lisaks sätestab 23. detsembri 1996. aasta kuninga otsus, mis käsitleb 26. juuli 1996. aasta sotsiaalkindlustuse kaasajastamist ja pensioniõiguste skeemide elujõulisuse tagamist käsitleva seaduse artiklite 15, 16 ja 17 rakendamist (17. jaanuari 1997. aasta *Moniteur belge*, edaspidi „kuninga otsus"), artikli 4 lõike 2 esimene lõik:

„Lõike 1 kohase ennetähtaegse vanaduspensioni andmise eelduseks on, et isik tõendab vähemalt 35-kalendriaastase tööstaaži olemasolu, mis annab õiguse pensionile käesoleva otsuse, 20. juuli 1990. aasta seaduse, kuninga otsuse nr 50, Belgia töölisi, töötajaid, kaevureid, meremehi või füüsilisest isikust ettevõtjaid puudutava õigusakti, Belgia avalikku teenistust või Belgia riikliku raudtee töötajaid puudutava õigusakti või muu Belgia õigusakti alusel."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

10 G. My on 20. veebruaril 1941 sündinud itaallane, kes tegi 19 aastat sissemakseid Belgia töötajate sotsiaalkindlustusskeemi, enne kui ta 1. juunil 1974 asus ametnikuna teenistusse Euroopa Liidu Nõukogus, kus ta töötas kuni 31. maini 2001.

11 G. My palus 1992. aasta märtsis ONP-l kanda 1991. aasta seaduse alusel Belgia skeemi pensioniõigused üle Euroopa ühenduste skeemi. Nimetatud amet andis 1992. aasta oktoobris ametlikult teada tema pensioniõiguste ülekandmisväärtusest.

12 Nõukogu teatas nimetatud ametile aga 2000. aasta oktoobris, et G. My otsustas loobuda oma Belgia skeemis omandatud pensioniõiguste ülekandmisest, nii nagu võimaldas 1991. aasta seaduse artikkel 9. ONP võttis selle loobumise G. My'le 17. oktoobril 2000 saadetud kirjaga teadmiseks.

13 G. My taotles 20. oktoobril 2000 kuninga otsuse artikli 4 lõike 2 alusel ennetähtaegset vanaduspensionit.

14 ONP jättis 2. mail 2001 selle taotluse rahuldamata põhjendusel, et asjaomasel isikul ei ole kuninga otsuse artikli 4 lõike 2 mõttes kogutud 35 kalendriaastat, mis annaks talle õiguse ennetähtaegsele vanaduspensionile. Nimetatud amet keeldus selles osas arvestamast neid 27 aastat, mil G. My oli teenistuses Euroopa ühenduste ametnikuna, kuna personalieeskirjades ettenähtud skeemiga ei olnud Belgia seaduses arvestatud.

15 Kuna Tribunal du travail de Bruxelles (Brüsseli töövaidluste lahendamise kohus) kahtles selles, kas ühest küljest 1991. aasta seadus ja personalieeskirjad, kuna need ei taga ühenduse skeemi pensioniõiguste siseriiklikusse skeemi ülekandmise õigust, ning teisest küljest kuninga otsuse artikli 4 lõige 2, kuna see ei võimalda arvesse võtta ühenduse institutsioonides töötatud aega, on kooskõlas töötajate liikumisvabaduse ja mittediskrimineerimise põhimõtetega ning EÜ asutamislepinguga liidu kodanikele tagatud õigustega, otsustas ta esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas siseriiklikud seadusesätted nagu [1991. aasta seaduse ja kuninga otsuse] artikli 4 lõige 2 või personalieeskirjade [...] VIII lisa artikkel 11 on vastuolus Euroopa Liidu asutamislepingu artiklitega 2, 3, 17, 18, 39, 40, 42 ja 283 ning määruse (EMÜ) nr 1612/68 artikliga 7 [...]:

a) kuna need siseriiklikud seadusesätted ja need personalieeskirjad ei võimalda Euroopa Liidu kodanikul, nagu seda on hageja, kes on töötanud järgemööda,

kõigepealt ettevõttes või siseriiklikus avalikus teenistuses ja seejärel Euroopa Liidu avalikus teenistuses või vastupidises järjekorras, võrrelda kummaski — nii siseriiklikus kui ühenduse — skeemis saadava pensioni eeliseid teistes skeemides omandatud pensioniõiguste ülekandmisel ning taotleda selle võrdluse alusel nende õiguste ülekandmist siseriiklikust skeemist ühenduse skeemi või vastupidi ühenduse skeemist siseriiklikusse skeemi,

b) kuna need seadusesätted, milles nähakse ette, et asjaomane isik peab sõnaselgelt loobuma Belgia skeemist ühenduse skeemi ülekandmisest ilma, et eespool nimetatud võrdlust tehtaks, või millega luuakse sellekohane haldustava, eksitab või võib eksitada asjaomast töötajat, ja

c) kuna need siseriiklikud seadusesätted ei võimalda siseriikliku ennetähtaegse vanaduspensioni osas võtta arvesse teenistusaega Euroopa Liidu ametnikuna?"

Eelotsuse küsimus

Eelotsusetaotluse vastuvõetavus

16 Esiteks leiab Madalmaade valitsus, et eelotsusetaotlus on vastuvõetamatu, kuna otsuses, millega see esitati, puudub teave põhikohtuasja faktiliste asjaolude ja õigusliku raamistiku kohta.

17 Siinkohal tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktikas on tõdetud, et kuna eelotsuse küsimuse vastusega püütakse siseriiklikule kohtule anda sellele vajalik ühenduse õiguse tõlgendus, siis peab viimane määratlema faktilise ja õigusliku raamistiku, milles ta oma esitatavad küsimused esitab, või peab siseriiklik kohus vähemalt selgitama faktilist olustikku, millel need küsimused põhinevad, võimaldamaks Euroopa Kohtul anda vajalikud vastused ja andmaks liikmesriikide valitsustele ja teistele huvitatud isikutele võimaluse esitada oma märkused vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 23 (vt eelkõige 11. aprilli 2000. aasta otsus kohtuasjades C-51/96 ja C-191/97: Deliège, EKL 2000, lk I-2549, punktid 30 ja 31).

18 Antud juhul nähtub põhikohtuasja poolte, Kreeka valitsuse, Madalmaade valitsuse enda ja Euroopa Ühenduste Komisjoni esitatud märkustest, et eelotsuse küsimuse esitamise otsuses sisaldunud informatsioon võimaldas neil võtta vajalik seisukoht kohtule esitatud küsimuses. Siseriiklik kohus täiendas eelotsuse küsimuse esitamise otsuses sisaldunud teavet kohtutoimikusse esitatud materjalidega ja Euroopa Kohtule esitatud kirjalike märkustega. Nende andmete kogumisest, mis esitati kohtuistungi ettekandes, teavitati liikmesriikide valitsusi ja teisi asjast huvitatud isikud, pidades silmas kohtuistungit, mille käigus nad võisid vajadusel oma märkusi täiendada.

19 Madalmaade valitsuse vastuväide tuleb järelikult jätta tähelepanuta.

20 Teiseks leiab ONP, et eelotsusetaotlus on vastuvõetamatu, kuna alates 2003. aasta seaduse jõustumisest on selle ese ära langenud, kuna ONP sõnul näeb nimetatud seadus Euroopa ühenduste ametnikele ette võimaluse taotleda omandatud pensioniõiguste ülekandmist ühenduse skeemist Belgia skeemi, mis võimaldab siseriikliku ennetähtaegse vanaduspensioni saamiseks arvesse võtta ühenduste institutsioonides ametnikuna teenistuses oldud aega.

21 Selles osas, nii nagu ka ONP kohtuistungil väitis, kuigi 2003. aasta seadus võimaldab ajavahemikku, mil sissemakseid tehti ühenduse skeemi, arvesse võtta, isegi kui asjaomane isik ei ole taotlenud pensioniõiguste ülekandmist ühenduste skeemist Belgia skeemi, nii nagu toimus põhikohtuasjas, nähtub kohtutoimikust, et G. My esitas oma taotluse ennetähtaegsele vanaduspensionile jäämiseks 20. oktoobril 2000 ehk rohkem kui aasta enne 2003. aasta seaduse jõustumist. Vastavalt selle artiklile 29 jõustus nimetatud seadus 1. jaanuarist 2002 ja seda kohaldatakse üksnes alates sellest päevast esitatud ülekandmistaotlustele.

22 Järelikult tuleb ONP esitatud vastuväide samuti tähelepanuta jätta.

23 Lõpuks väidab komisjon, et eelotsuse küsimuse kaks esimest osa, mis puudutavad õieti öelda pensioniõiguste ülekandmist, ei ole seotud põhikohtuasjaga, mis puudutab vaid nende 27 aasta arvessevõtmist, mil asjaomane isik oli nõukogu teenistuses ja mida on tarvis Belgia seaduse kohase ennetähtaegse vanaduspensioni saamiseks. Seega peab Euroopa Kohus vastama vaid küsimuse viimasele osale.

24 Siinkohal tuleb meenutada, et varasema kohtupraktika kohaselt on EÜ artiklis 234 sätestatud Euroopa Kohtu ja siseriiklike kohtute koostöö raames vaid siseriiklikul kohtul, kes asja menetleb ja kes vastutab tehtava lahendi eest, pädevus hinnata kohtuasja eripärasid arvestades, kas kohtuotsuse tegemiseks on vaja eelotsust ja kas Euroopa Kohtule esitatud küsimusel on kohtuasja suhtes tähtsust. Järelikult, kui esitatud küsimused puudutavad ühenduse õiguse tõlgendamist, peab Euroopa Kohus üldjuhul otsuse tegema (vt eelkõige 15. detsembri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-415/93: Bosman, EKL 1995, I-4921, punkt 59, ja 19. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-35/99: Arduino, EKL 2002, lk I-1529, lk 24).

25 Euroopa Kohus on siiski tõdenud, et erandjuhtudel peab ta oma pädevuse hindamiseks kindlaks tegema need asjaolud, mille tõttu siseriiklik kohus talle eelotsusetaotluse esitas (vt selle kohta 16. detsembri 1981. aasta otsus kohtuasjas 244/80: Foglia, EKL 1981, lk 3045, punkt 21). Euroopa Kohus võib keelduda siseriikliku kohtu esitatud eelotsuse küsimusele vastamisest vaid juhul, kui ühenduse õiguse tõlgendamine, mida siseriiklik kohus on palunud, ei ole ilmselgelt kuidagi seotud põhikohtuasja tehiolude või esemega või kui kõnealune probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtul puudub teave nende faktiliste ja õiguslike asjaolude kohta, mida tal on tarvis, andmaks vajalikku vastust talle esitatud küsimustele (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsused Bosman, punkt 61, ja Arduino, punkt 25).

26 Nagu juba tõdetud, ei ole G. My niisiis põhikohtuasjas kunagi taotlenud ühenduse skeemis omandatud pensioniõiguste ülekandmist Belgia skeemi, vaid ainult õigust ennetähtaegsele vanaduspensionile. Selles osas vaidlustas G. My ONP otsuse, millega keelduti neid 27 aastat, mil G. My töötas ametnikuna nõukogus, arvesse võtmast kuninga otsuse artikli 4 lõikes 2 sätestatud 35-kalendriaastase tööstaaži arvestamisel, millest sõltub nimetatud pensioni saamise õigus.

27 Seega puudutab põhikohtuasi vaid küsimust, kas ühenduse õigus kohustab Belgia ametiasutusi võtma arvesse nii G. My Belgia pensioniskeemis töötatud aega kui ka seda aega, mil ta töötas ühenduse skeemis.

28 Sellises olukorras ei ole tarvis vastata esitatud küsimuse kahele esimesele osale.

Euroopa ühenduste institutsioonides töötatud aja arvessevõtmine

EÜ artiklid 2, 3, 40 ja 283

29 Nagu Euroopa Kohus on juba nentinud (29. septembri 1987. aasta otsus kohtuasjas 126/86: Giménez Zaera, EKL 1987, lk 3697, punkt 11, ja 11. märtsi 1992. aasta otsus kohtuasjades C-78/90 kuni C-83/90: Compagnie commerciale de l'Ouest jt, EKL 1992, lk 1847, punktid 17 ja 18), väljendavad EÜ artiklid 2 ja 3 üldisi eesmärke, mida lepingu muud sätted täpsustavad. Neid ei tohiks kohaldada sõltumatult eelotsuse küsimuses mainitud teistest nimetatud lepingu detailsematest sätetest.

30 EÜ artiklid 40 ja 283 piirduvad samuti õigusliku aluse loomisega, et nõukogu võiks vastu võtta vajalikud meetmed EÜ artikliga 39 tagatud töötajate liikumisvabaduse saavutamiseks ja Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade ja teistele ühenduste teenistujatele kohaldatava korra kehtestamiseks.

31 Järelikult ei ole EÜ artiklitel 2, 3 40 ja 283 käesolevas asjas tähtsust.

EÜ artiklid 17 ja 18

32 EÜ artikkel 17, mis toob sisse liidu kodaniku mõiste, piirdub konstateeringuga, et liidu kodanikel on käesolevas lepingus ettenähtud õigused ja kohustused. Selles osas ei saa seda artiklit siiski kohaldada sõltumatult liidu kodanike õigusi ja kohustusi käsitlevatest lepingu detailsemate sätetest.

33 Mis puudutab EÜ artiklit 18, mis väljendab üldiselt iga liidu kodaniku õigust vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil, siis EÜ artiklis 39 sisaldub töötajate liikumisvabaduse täpsustus. Niisiis selles osas, milles siseriiklik kohus küsib Euroopa Kohtult tõlgendust ka nende kahe viimase sätte kohta, tuleb kõigepealt võtta seisukoht selle punkti suhtes (vt selle kohta 26. novembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-100/01: Oteiza Olazabal, EKL 2002, lk I-10981, punkt 26).

EÜ artikkel 42

34 EÜ artikliga 42 tehakse nõukogule ülesandeks kehtestada kord, mis tagab töötajatele selle, et sotsiaalkindlustuse valdkonnas kehtestatud siseriiklikud õigusnormid ei oleks neile takistuseks. Nõukogu on seda kohustust üldiselt täitnud, võttes 14. juunil 1971 vastu nõukogu määruse (EMÜ) nr 1408/71 ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete sotsiaalkindlustusskeemide rakendamise kohta, redaktsioonis, mida on muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT 1997, L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3).

35 Niisiis, nagu ka Euroopa Kohus on leidnud 3. oktoobri 2000. aasta otsuses kohtuasjas C-411/98: Ferlini (EKL 2000, lk I-8081, punkt 41), ei saa Euroopa ühenduste ametnikke käsitleda töötajatena määruse nr 1408/71 mõttes, kuna nad ei allu sotsiaalkindlustuse küsimuses siseriiklikule seadusandlusele, nii nagu on öeldud nimetatud määruse artikli 2 lõikes 1, mis defineerib isikud, kellele seda määrust kohaldatakse.

36 Seega ei jää G. My olukord ei EÜ artikli 42 ega määruse nr 1408/71 kohaldamisalasse.

EÜ artikkel 39 ja määruse nr 1612/68 artikkel 7

37 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on Euroopa ühenduste ametnik võõrtöötaja. Tegelikult ei lakka ühenduse kodanik, kes töötab muus liikmesriigis kui tema päritoluriik, olemast EÜ artikli 39 lõike 1 mõttes töötaja rahvusvahelises organisatsioonis töötamise tõttu, olenemata sellest, et töökohariiki sisenemise ja selles elamise tingimused on eraldi kehtestatud rahvusvahelise lepinguga (15. märtsi 1989. aasta otsus kohtuasjades 389/87 ja 390/87: Echternach ja Moritz, EKL 1989, lk 723, punkt 11; 27. mai 1993. aasta otsus kohtuasjas C-310/91: Schmid, EKL 1993, lk I-3011, punkt 20, ja eespool viidatud kohtuotsus Ferlini, punkt 42).

38 Seetõttu teise liikmesriigi kodanikust töötajale, nagu seda on G. My, ei või keelduda andmast EÜ artiklist 39 ja määrusest nr 1612/68 tulenevaid õigusi ja sotsiaalseid hüvesid (vt 13. juuli 1983. aasta otsus kohtuasjas 152/82: Forcheri, EKL 1983, lk 2323, punkt 9; eespool viidatud kohtuotsus Echternach ja Moritz, punkt 12; eespool viidatud kohtuotsus Schmid, punkt 22, ja eespool viidatud kohtuotsus Ferlini, punkt 43).

39 Kohtutoimikust nähtub siiski, et Belgiasse 9-aastasena saabunud G. My töötas kogu karjääri jooksul Belgias — alguses erinevate Belgia ettevõtete töötajana ja hiljem kuni pensionini nõukogu peasekretariaadi ametnikuna.

40 Asutamislepingu töötajate liikumisvabadust käsitlevaid sätteid ja eelkõige EÜ artiklit 39 ei või kohaldada olukordadele, mis on puhtalt liikmesriigisisesed (5. juuni 1997. aasta otsus kohtuasjades C-64/96 ja C-65/96: Uecker ja Jacquet, EKL 1997, lk I-3171, punkt 16, ja eespool viidatud kohtupraktika).

41 Tõdemaks siiski seose olemasolu EÜ artiklis 39 loetletud olukordadega, väidab komisjon, et rahvusvahelises avalikus teenistuses, nagu seda on Euroopa Liidu oma, töötatud aega tuleb võrrelda teise liikmesriigi avalikus teenistuses töötatud ajaga.

42 Töötajate liikumisvabadust käsitlevad asutamislepingu sätted ei toeta seda õiguslikku pettekujutlust, nagu nähtub ka kohtujuristi ettepaneku punktidest 85–89.

43 Seetõttu ei kuulu G. My olukord ka mitte EÜ artikli 39 ega määruse nr 1612/87 kohaldamisalasse.

Personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõige 2 ja EÜ artikkel 10

44 Personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõike 2 kohase pensioniõiguste ülekandmise korraga, mis võimaldab koordinatsiooni siseriiklike pensioniskeemide ja ühenduste

oma vahel, püütakse lihtsustada üleminekut siseriiklikust avalikust teenistusest või erasektorist ühenduse institutsioonidesse ning tagada ka ühendusele parimad võimalused valida oma teenistusse võimalikult asjatundlikke isikuid, kellel on juba sobilik kutsealane kogemus (20. oktoobri 1981. aasta otsus kohtuasjas 137/80: komisjon *v.* Belgia, EKL 1981, lk 2393, punktid 11 ja 12).

45 Euroopa Kohus on täpsemalt leidnud, et keeldudes võtmast vajalikke meetmeid siseriiklikus pensioniskeemis omandatud pensioniõiguste kindlustusmatemaatilise väärtuse või selle kindlasummalise tagasiostmisväärtuse ülekandmiseks personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõikes 2 sätestatud ühenduse pensioniskeemi, võib liikmesriik muuta teatud vanuses siseriiklike teenistujate värbamise ühenduse teenistusse raskemaks, kuna sellisel üleminekul siseriiklikust teenistusest ühenduse teenistusse kaotavad nad õiguse pensionile, millele neil oleks õigus, kui nad ei oleks vastu võtnud ametikohta ühenduse teenistuses (eespool viidatud kohtuotsus komisjon *v.* Belgia, punkt 19).

46 Selline on olukord ka siis, kui liikmesriik keeldub oma pensionisüsteemi kohase ennetähtaegse vanaduspensioni andmisel ühenduse pensioniskeemis töötatud aega arvesse võtmast.

47 Tuleb tõdeda, et põhikohtuasja kõnealune siseriiklik seadus kaldub raskendama ja seega takistama Euroopa Liidu institutsioonis töötamist selles osas, kuna juhul, kui töötaja, kes on varem osalenud siseriiklikus pensioniskeemis, võtab vastu ametikoha liidu institutsioonis, on tal risk kaotada võimalus saada selle siseriikliku skeemi

vanaduspensioni, mille saamiseks tal õigus oleks olnud, kui ta seda tööd vastu võtnud ei oleks.

48 Selliseid tagajärgi ei saa heaks kiita, arvestades liikmesriikide lojaalse koostöö ja abistamise kohustust ühenduse suhtes, mis on väljendatud EÜ artiklis 10 liikmesriikidele pandud kohustuses lihtsustada ühenduse eesmärkide täitmist.

49 Seetõttu tuleb esitatud küsimustele vastata, et seoses personalieeskirjadega tuleb EÜ artiklit 10 tõlgendada selliselt, et sellega on vastuolus siseriiklik seadus, mille kohaselt siseriikliku skeemi kohase ennetähtaegse vanaduspensioni andmisel ei ole võimalik arvesse võtta neid aastaid, mil ühenduse kodanik töötas ühenduse institutsiooni teenistuses.

50 Eespool toodut arvesse võttes ei ole EÜ artikli 18 tõlgendamist puudutavale küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

51 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik

kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Seoses Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjadega tuleb EÜ artiklit 10 tõlgendada selliselt, et sellega on vastuolus siseriiklik seadus, mille kohaselt siseriikliku skeemi kohase ennetähtaegse vanaduspensioni andmisel ei ole võimalik arvesse võtta neid aastaid, mil ühenduse kodanik töötas ühenduse institutsiooni teenistuses.

Allkirjad